

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422010223
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1422010223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.9.2022 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

obžalovaný R. E., nar. XX.X.XXXX/XXXX, trvale bytom Ž. X, C.,
prechodne t.č. ubytovňa Q. X, T.,
vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Bratislava od 8.5.2022

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 08.05.2022 v čase medzi 05:40 hod. až 05:50 hod. v blízkosti konečnej zastávky autobusu MHD č. 29 napadol poškodenú D. Z., bytom Na G. Č.. XXXX/X v Bratislave takým spôsobom, že najskôr vystúpil z autobusu MHD č. 29 spoločne s poškodenou, ktorá kráčala smerom do Devínskej Novej Vsi a chytil ju svojou ľavou rukou v oblasti jej pása, pričom poškodená mu uviedla, aby ju nechytal, že sa nepoznajú a obvinený si ju následne pritiahol k sebe a začal bozkávať na krku, pričom poškodená mu opätovne slovne uvádzala aby prestal, následne jej obvinený uviedol, aby sa ho nebála a ako išiel vedľa poškodenej snažil sa jej stiahnuť čierne nohavice, ktoré mala oblečené, pričom jej roztrhol zips nohavíc a poškodená zacítila na svojej ruke stoporený penis obvineného, ktorý jej uviedol slová „vyfajči ma a všetko bude v poriadku a nič ti nespravím, potom ti dám pokoj“, obvinený následne oboma svojimi rukami chytil poškodenej čierne elastické tielko, ktoré mala oblečené spolu s podprsenkou pod košeľou, ktorú mala dole zaviazanú na uzol a horné tri gombíky košele rozopnuté a stiahol jej čierne elastické tielko spolu s podprsenkou smerom nadol, až sa prsia poškodenej vytiahli von z podprsenky a otočil si poškodenú chrbtom k sebe a svojimi rukami sa dotýkal jej hrudníka a prs a následne sotil poškodenú do oblasti jej boku a tá následkom sotenia padla na zem v blízkosti spoločnosti MLM Auto plus s.r.o na ul. Opletalova č. 95 v Bratislave pri stĺpe verejného osvetlenia č. 4H3a05.04 a udrela si obe svoje kolena a obvinený opätovne sťahoval nohavice poškodenej, ktorá sa bránila a podarilo sa jej postaviť na nohy a zo svojho mobilného telefónu č. 0948 125 922 zavolať v čase 05:47 hod. linku polície na čísle 158, pričom počas hovoru jej obvinený vytrhol jej mobilný telefón a schoval si ho do svojho predného vrecka na tmavej mikine, ktorú mal oblečenú, pričom telefón bol neustále v spojení s volaným číslom 158 a poškodená kričala a zápasila s obvineným počas toho ako mal jej mobilný telefón vo svojom vrecku a nakoľko bolo vrecko voľne prístupné, tak si svoj telefón poškodená zobrala z vrecka obvineného späť, pričom obvinený následne utiekol z miesta preč, poškodená na základe odborného lekárskeho vyjadrenia v zmysle § 141 ods. 1 Trestného poriadku utrpela viaceré drobné zranenia, a to ľahké pomliaždenie kolien s obmedzením na obvyklom spôsobe života do 7 dní a na prednej časti v dekolte na pravom a ľavom prsníku utrpela niekoľko exkoriácií - odrenín kože bez obmedzení na obvyklom spôsobe života a na základe prehliadky tela v zmysle § 155 ods.1 Trestného poriadku sú všetky tieto poranenia fotograficky zadokumentované,

t e d a

prisvojil ci cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, spáchal čin z osobitného motívu - v úmysle zakryť iný trestný čin,

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť iného k orálnemu styku

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa mu ukladá

Podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šest') rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu súd ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod 1Pv 166/22/1104-46 dňa 18.8.2022 obžalobu na R. E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona a zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.9.2022, po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Po zákonom poučení obžalovaný odpovedal na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c),d),f),g),h) Tr. por., vo všetkých prípadoch, zhodne „áno“. Keďže prokurátor okresnej prokuratúry navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, súd podľa § 257 ods. 6, 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o tom, že obžalovaný je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu vyššie uvedenou obžalobou. Súd ďalej vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s trestom a ochranným opatrením.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie čítaním znaleckých posudkov a listinných dôkazov.

MUDr. P. J., znalkyňa z odvetvia psychiatria v znaleckom posudku č. 65/2022 navrhla uložiť obvinenému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, za účelom monitorovania jeho duševného stavu. Obvinený má abnormne štruktúrovanú osobnosť, emočne nestabilnú, impulzívnu s dissociálnymi sklonmi. Taktiež uviedla, že obvinený bol v čase spáchania skutku v stave ebriety simplex, ovládacie schopnosti mal znížené nepodstatne, rozpoznávacie schopnosti mal plne zachované. Somatická závislosť na alkohole nebola preukázaná, bolo zistené škodlivé pitie s dopadom na debaklové fungovanie. Konzum alkoholu v čase spáchania skutku eskaloval osobnostné charakteristiky obvineného.

RNDr. Mgr. C. P., znalec z odvetvia klinická psychológia dospelých v znaleckom posudku č. 56/2022 uviedol, že povaha obvineného je charakteristická zúženým prežívaním, bez jasnej preferencie racionálnych vs. emočných mechanizmov v procesoch rozhodovania. Schopnosť regulovať svoje správanie má zníženú, spôsob správania je v záťažových situáciách menej predvídateľný. Prognóza jeho ďalšieho vývoja v zmysle miernej pozitivity je podmienená dosiahnutím trvalej abstinencie. Obvinený nemá sklony k agresívnemu a násilnému správaniu sa, vykazuje však zvýraznené znaky disociálnosti, má sklony k asociálnemu správaniu, a tak sa zvyšuje riziko situačného zlyhania. Konanie obvineného znalec vyhodnotil ako situačné zlyhanie v kontrole správania sa. V prípade, ak bude mať možnosť konať uvedeným spôsobom, ako je uvedené v obžalobe, je pravdepodobné, že v stavoch opojenosti alkoholom, resp. inými návykovými látkami bude v takomto konaní pokračovať. Obvinený pokiaľ nepristúpi k trvalej abstinencii je v súčasnosti a budúcnosti potenciálnou hrozbou pre spoločnosť.

PhDr. R. P., znalkyňa z odvetvia klinická psychológia dospelých v znaleckom posudku č. 16/2022 uviedla, že poškodená predstavuje diferencovanú, emočne stabilnú osobnosť, s rozvinutými intelektovými bezporuchovým potenciálom. V hodnotovom systéme dominujú tradičné hodnoty, čomu podriaďuje svoje záujmy a kariérne prosociálne zameranie. Berúc do úvahy fakt, že poškodená pred skutkom požila neobjektívované množstvo alkoholu, ako aj s ohľadom na dobu skutku, možno predpokladať, že vyjadrenie nesúhlasu bolo síce v čase možno oneskorené, ale o to dôraznejšie.

Z protokolu o dychovej skúške obvineného, vykonanej dňa 8.5.2022 o 8:29:13 hod. vyplýva hladina alkoholu v dychu na úrovni 0,14 mg/L.

V ústrednej evidencii priestupkov má obvinený dva záznamy, jedným z nich je priestupok zo dňa 6.7.2017, kedy fyzicky napadol svoju manželku D. E. tak, že ju dlaňou udrel po tvári, čím sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

V odpise registra trestov má obvinený 9 záznamov, za prevažne majetkovú trestnú činnosť, pričom už bol odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy vykonal trest odňatia slobody dňa 2.9.2021 vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/33/2020 zo dňa 11.3.2020, v trvaní 4 roky nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/33/2020 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 6T/81/2017 zo dňa 10.1.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 6To/50/2018 zo dňa 28.2.2018, právoplatným dňa 28.2.2018, bol obvinený R. E. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 185 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákonníka (zákon č. 40/2009 Sb.) v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do väznice s ostrahou a na trest vyhostenia vo výmere 5 rokov. Rozsudkom Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 4T/61/2018 zo dňa 19.10.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 20To/504/2018 zo dňa 6.2.2019, právoplatným dňa 6.2.2019, bol obvinený R. E. uznaný vinným zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zradením do väznice s ostrahou, trest vyhostenia v trvaní 5 rokov a súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudkom Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 6T/81/2017 zo dňa 10.1.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 6To/50/2018 zo dňa 28.2.2018. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 4Ntc/33/2020-84 zo dňa 10.3.2020, právoplatným dňa 16.5.2020 uznal výrok o vine a treste odňatia slobody a súčasne rozhodol o výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, vo veci odsúdenia R. E. rozsudkom Okresného súdu Plzeň - mesto, sp. zn. 4T/61/2018 zo dňa 19.10.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Plzni, sp. zn. 20To/504/2018 zo dňa 6.2.2019, ktorým obvinený pokračoval vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, a to v ústave na výkon trestu odňatia slobody

so stredným stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol obvinený, po jeho odpykaní, prepustený na slobodu dňa 2.9.2021.

Z listu manželky obvineného D. E., adresovaného obvinenému do výkonu väzby v tejto trestnej veci súd zistil, že manželka prezentuje obavu, ako bude zvládať ďalšiu starostlivosť o rodinu, keď bude obvinený aj naďalej obmedzený na slobode. Obavy má zo správania syna H., ako aj z toho, ako bude zvládať situáciu, keď sa z pôrodnice vráti s bábätkom keďže to bude pre syna H. šok. So synom má výchovné problémy a má obavu, aby novorodencovi neublížil.

Manželka obvineného doložila do spisu fotokópiu prednej strany tehotenského preukazu.

Z lekárskej správy psychiatrickej ambulancie Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice zo dňa 7.10.2019 vyplýva, že syn obvineného - H. E., r.č. XXXXXX/XXXX je vedený v pedopsychiatrickej ambulancii s diagnózami detský autizmus, expresívna porucha reči, iná hyperkinetická porucha a inkontinencia moči a stoli - 3. stupeň, trvalá, nezvratná. Dieťa je plne odkázané na starostlivosť matky, má závažne narušenú kvalitu života.

Rozhodnutím Spojenej školy, Nová 803, Dobšiná, č. 72/2021 zo dňa 21.9.2021, bol žiak H. E., F. X.X.XXXX oslobodený od povinnosti dochádzať do školy a bola mu povolené individuálne vzdelávanie.

Podľa aktuálnej lustrácie v Registri obyvateľov vyplýva, že obvinený R. E. je ženatý s D. E., r.č. XXXXXX/XXXX a je otcom dvoch detí - R. E., S..Č.. XXXXXX/XXXX I. H. E., S..Č.. XXXXXX/XXXX.

Podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, Pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona, Kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu.

Podľa § 140 ods. c) Tr. zákona, Osobitným motívom sa rozumie spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. (4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zákona, Tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona, Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu

uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, ktoré súd po zistení stanoviska oprávnených subjektov prijal, mal súd za preukázané, že skutok, pre ktorý bola na tunajší súd podaná obžaloba sa stal, je trestným činom a tento spáchal obžalovaný. Nakoľko mal súd nepochybne vyriešenú otázku viny obžalovaného, v ďalšom sa zaoberal už iba otázkou trestu a ochranného opatrenia.

Zo spisu bolo zistené, že obžalovaný bol stíhaný za skutok, ktorým sa dopustil dvoch trestných činov, pričom za trestný čin z nich najprísnejšie trestný (zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona), mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody na päť rokov až desať rokov.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a výmere trestu, súd aplikoval ustanovenia § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Súd zistil taktiež dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin v minulosti odsúdený. Nakoľko obvinený opätovne spáchal zločin, nebolo možné aplikovať § 38 ods. 4 Tr. zákona, ale súd postupoval podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Súd tak mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozsahu 7 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. Pri ukladaní trestu je potrebné rovnako vychádzať aj zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol doposiaľ 9 krát odsúdený a aj s ohľadom na § 34 ods. 6 Tr. zákona súd dospel k záveru, že obvinenému je potrebné obligatórne uložiť trest odňatia slobody. Nakoľko spodná hranica trestnej sadzby prevyšovala výmeru troch rokov, bolo potrebné v tomto prípade ukladať trest odňatia slobody s nepodmienečným výkonom.

Po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona (po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu na 7 rokov 6 mesiacov) sa súdu javil trest odňatia slobody, hoci na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ako prísny. Súd nijako nepochybňuje fakt, že konanie obvineného je opovrhnutia hodné a jeho konanie priamo smerovalo k narušeniu ľudskej slobody a ľudskej dôstojnosti a toto konanie si zasluhuje trest. K dokonaniu však zločinu a tento ostal „iba“ v štádiu pokusu. Fáza dokonania skutku má tak nepochybne vplyv na následok, ktorý týmto protiprávnym konaním vznikol. Poškodená utrpela drobné fyzické zranenia - ľahké pomliaždenie kolien, či niekoľko odrenín kože bez obmedzení na obvyklom spôsobe života. Aj keď je pokus trestného činu rovnako trestný ako jeho dokonanie, je potrebné prihliadať na toto vývojové štádium trestnej činnosti. Úvodom treba podotknúť, že práve duchapriítomné konanie poškodenej z veľkej časti zabránilo obžalovanému dokonať skutok, čím zabránila oveľa vážnejším následkom. Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie viny, a preto súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Súd z uvedeného dôvodu použil mimoriadne zníženie trestu, aplikujúc analogicky § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona. Súd takýto postup zvolil s ohľadom na prístup obžalovaného k prejedávanej trestnej veci, ktorý spolupracoval, priznal sa, oľutoval svoje konanie, už v prípravnom konaní avizoval záujem o konanie o dohode o vine a treste a za svoje konanie sa na hlavnom pojednávaní poškodenej aj ospravedlnil. Súd tak postupoval aj s ohľadom na dramaticky zvýšenú spodnú hranicu trestnej sadzby na 7 rokov a 6 mesiacov, ale aj s ohľadom na to, že k dokonaniu skutku nedošlo. Súd bral zreteľ aj na nepriaznivú

rodinnú situáciu obžalovaného, ktorý má ťažko zdravotne postihnutého syna a tehotnú manželku, ktorá má v októbri 2022 termín pôrodu a táto vyjadrila veľké obavy, ako sama zvládne nadchádzajúcu starostlivosť o dve malé deti, ako aj o domácnosť. Ani táto okolnosť však nebola sama o sebe pre konajúci súd jedinou dôležitou, či natoľko výnimočnou na to, aby zabezpečila obžalovanému či už vyhnutie sa nepodmienečnému trestu, alebo uloženiu neadekvátnej sankcie. Súd sa v kontexte svojich úvah snažil nájsť balans medzi zákonným a spravodlivým potrestaním obžalovaného a požiadavkou, aby trest mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. Je však nutné zhrnúť že ani nepriaznivá rodinná situácia nemôže znamenať pre páchatel'a beztrestnosť. Bolo by nespravodlivé a nesprávne brať ohľad iba na páchatel'a a jeho rodinu a pritom podliezať pomyslenú latku na dosiahnutie účelu trestu a nebrať ohľad aj na práva poškodenej, ktorá musí prioritne, ako osoba priamo zasiahnutá trestným činom, vnímať dosiahnutú elementárnu spravodlivosť, v tomto prípade vyjadrenú uloženou dĺžkou trestu odňatia slobody. Vzhľadom na vyššie vedené tak súd mimoriadne znížil obžalovanému trestnú sadzbu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a upravil tak dolnú hranicu vo výmere 5 rokov /60 mesiacov/ (7 rokov a 6 mesiacov /90 mesiacov/ - $1/3 = 60$ mesiacov). Pri ukladaní výmery trestu odňatia slobody súd zobral do úvahy doterajšiu trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, kedy bol spolu 9 krát súdne trestaný (z toho jedno odsúdenie bolo uznávacím odsúdením), pričom prevažne bol stíhaný za majetkovú trestnú činnosť. V jednom prípade bol stíhaný za pokus znásilnenia a v ďalšom za krivé obvinenie (v oboch prípadoch bol odsúdený súdmi v ČR, kde mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky). Obžalovaný bol už aj vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 2.9.2021. Súd súčasne konštatuje, že prvý krát bol obžalovaný odsúdený ešte v roku 2006. Obžalovaný sa teda dlhodobo dostáva do konfliktu so zákonom a opakovane pácha trestnú činnosť, a preto jedine nútené obmedzenie jeho osobnej slobody, v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí, aby neprichádzal do stretu so zákonom. Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súčasne zvažil, že nepodmienečný trest odňatia slobody na úplne spodnej hranici zníženej trestnej sadzby (5 rokov) by nebol ani postačujúci a ani primeraný, pretože obžalovaný nielenže dlhodobo pácha protiprávnu činnosť, ale opakovane sa dopustil zločinu, ale hlavne druhovo rovnakej (sexuálne násilie) trestnej činnosti, za ktorú už bol v minulosti potrestaný. Na ochranu spoločnosti a na zabránenie v páchaní ďalšej, s dôrazom na výchovu, ale aj generálnu a individuálnu prevenciu súd preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, teda o jeden rok nad spodnú hranicu znižovanej trestnej sadzby. Súd len na okraj uvádza, že v zmysle platného Trestného zákonníka (č. 40/2009 Sb.), ktorý je platný na území Českej republiky, by za takéto konanie hrozil obžalovanému trest odňatia slobody na šesť mesiacov až štyri roky, alebo zákaz činnosti. Zákonná úprava iného štátu nie je uplatniteľná na území Slovenskej republiky, pričom súd týmto porovnaním iba preukázal rozdielnosť trestných sadzieb za rovnaké skutky. Trestné sadzby nastavené v Trestnom zákone platnom na území Slovenskej republiky súd plne rešpektuje, ale v rámci zákonných možností môže využívať inštitúty na úpravu trestných sadzieb. Súd tak urobil aj v tomto prípade. Ukladaný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov je podľa názoru súdu dostatočne sankčný, výchovný a odstrašujúci, pričom súčasne odzrkadľuje aj morálne odsúdenie páchatel'a. Je nevyhnutné zdôrazniť, že obžalovaný musí byť izolovaný od spoločnosti, pretože pod vplyvom alkoholu môže zlyhávať a dopúšťať sa druhovo rovnakej trestnej činnosti. Preto aj keď osobnosť obžalovaného nevykazuje sklon k agresívnemu a násilnému správaniu sa, bolo potrebné na opakované zlyhanie obžalovaného v tejto oblasti adekvátne reagovať, a to dĺžkou ukladaného trestu odňatia slobody. Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne súd obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie v podobe ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, pretože znalkyňa dospela k záveru, že vzhľadom na škodlivé užívanie alkoholu, abnormálne štruktúrovanú osobnosť obžalovaného a jeho potenciálnu nebezpečnosť pre spoločnosť, je potrebné monitorovanie jeho ďalšieho duševného stavu, s čím sa súd v plnom rozsahu stotožnil, keďže aj trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom konzumácie alkoholu, ktorá v spojení s jeho osobnostnými črtami má priamy debaklový vplyv na jeho fungovanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môže podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.